WHEN USING WILSON'S FLY PADS
READ DIRECTIONS CAREFULLY AND FOLLOW THEM EXACTLY

**När Ni använda WILSON'S FLY PADS läs noggrant anvisningarna och följ dem omsorgsfullt. Bäst av alla flugdödare. 10c. och 25c. per paket hos alla apotekare och i diversehandlarna.**

### ETT TACK.

Den 25 juli på morgonen avled mrs. E. Erickson, Kelliker, Sask. En månad tidigare — på hennes 61-årsdag — besöktes hon av en stor skara vänner och bekanta, barn och barnbarn, varvid stud. Petterson höll predikan.

Mrs. Erickson miste talförmågan tre veckor före sin död. Hon var en mycket aktiv kvinna så väl inom hemmets som inom det sociala livets verksamhetsfält.

Vid begravningen officierade pastor Magwood på engelska och stud. Petterson på svenska.

Frid över hennes minne!

Mr. Erickson, den avlidnas efterlämnade make, önskar genom S. C. T. framföra sitt och barnens tack till alla, som besökte Mor på hennes 61-årsdag, till alla, som sände blommor till hennes bår, och till alla sympatiserande vänner. — Tack!

* * *

Det är en mycket vacker mission, som befolkningen i Jasmin och Kelliker utför, då de samlas till husbesök hos någon gammal och sjuklig vän, hos vilken besöket kvarlämnar ett ljust minne. Jag skulle vilja, att vi bildade "Svenska Vänskapsförbundet av Kelliker—Jasmin". Tänk på saken!

Wide Avake.

### SMÅPLOCK FRÅN STOCKHOLM.

Söndagen den 26 juni hade vi besök av pastor C. J. Engvall. Han predikade i missionskyrkan och besöket var kärkommet och angenämt. Det påminde om den tid, då pastor Engvall var stationerad här som predikant och missionär. Besöket skedde i samband med Svensktinget vid Round Lake.

Tisdagen den 12 juli kommo pastor Oskar Johnson och missionärerna Anna och Enock Gillström i sällskap med härvarande missionsförsamlings konferensbesökare. Pastor Johnson predikade på tisdagskvällen, och hans predikan var varm och väckande. Det var första gången han besökte Stockholm, och tyvärr blev visiten kort, ty han reste redan dagen därpå. Tack för besöket och välkommen åter.

Gillström stannade över söndagen och de höllo under tiden möten i kyrkan och i Dubuc (Larsons skolhus.)

Söndagen den 17 juli var den stora dagen, då missionär Gillström fick tala på ett stort missionsmöte. Föräldrar voro där med sina barn samlade kring sig, jämte vuxen ungdom och äldre personer, och den lilla kyrkan var fylld nästan till sista plats. Då så många barn voro samlade uppmanade pastor Olson broder Daniel Strömgren, f. d. söndagsskollärare, att tala till barnen. Efter mr. Strömgren talade mrs. Anna Gillström och slutade med en berättelse om en liten kina-pojke, som fick sätta livet till för att han sjöng: "Jesus, Lover of my soul". Sångens första vers sjöngs sedan på engelska och kinesiska och mötet avslutades med en gemensam sång på engelska.

Sedan man haft en måltids- och vilostund vidtog kvällsmötet, då pastor Gillström höll ett ungdomsföredrag och mrs. Gillström talade om förhållandena, sådana de te sig i Kina.

**Detta botar blåskatarr och njurlidande.**

Här finns efterlängtad lindring för dem, som lida av blås- och njursjukdomar — dova, nedtyngande smärter i ryggen, upprepade uppstigningar på nätterna, förlust av kraft och energi, nervvärk, huvudvärk, yrsel och liknande symptom. Nuga-Tone stimulerar och stärker alla nerver och muskler, ger nytt liv och ny styrka åt de vitala organen och förbättrar det allmänna hälsotillståndet.

Mr. John Case, Kelly, La., skriver: "Innan jag började med Nuga-Tone var jag illa till alldeles nere och ur gångarna. Måste stiga upp ända till fyra gånger om natten på grund av blåskatarr. Sedan jag tagit Nuga-Tone sover jag hungt på natten, och Nuga-Tone har gjort mig stärkt gott." Nuga-Tone måste ge er samma goda resultat, annars kostar det er ingenting. Finns i alla apotek. Redan den första flaskan visar sitt värde, men förvissa er om att ni får Nuga-Tone, substitut äro ej att lita på.

Jag tänkte på, vad som ofta förut påpekats, att hedningarna, när de bliva omvända och frälsta, bliva sanna och nitiska kristna, som ofta våga sitt liv för Kristi sak. Vi, som bo i de kristna länderna, borde ställas i skuggan från någon tid för vår slappheta och kallbiets skull. Så var denna härliga missionsdag över och den bevaras i tacksamt minne. Tack broder och syster Gillström!

Ett litet nätt sällskap vänner samlades härom dagen för att gå till sjön och fiska. Sällskapet tog tre båtar i anspråk. Det var riktigt trevligt att få fisk på "draget", och vi lyckades ej heller så dåligt. Sedan vi rott runt på sjön en stund, landade vi, där en frisk vattenåder sprang fram ur landbacken. Vi fingo friskt vatten att dricka och för kaffepannan. Trots en regnskur hade vi en trevlig språkstund med mycket mat och kaffe. Sedan bar det ut för vidare fiskafänge och vid 6-tiden på aftonen gingo vi i land glada och nöjda för att fara var och en till sitt. Det torde hända att denna tur göres om igen, ty det var mycket trevligt. Sällskapet bestod av familjerna A. Tranberg och L. Hollander jämte mr. D. Wahlström och undertecknad.

* * *

Mrs. S. P. Dixson firade sin 53:dje födelsedag i samband med Lutherska församlingens i Dubuc symöte. Rätt många hade hörsammat inbjudningen och infunnit sig. Pastor Lundal läste ett par träffande berättelser, en på engelska och en på svenska. Unisont sjöngs några sånger och till avslutning sjöngo några ungdomar "Klippa du som brast för mig".

Mrs. S. P. Dixon har varit bekant med undertecknad ända från den tid, vi voro bosatta i Sverige. Hon har nu i en tid av omkring 24 år gått ut och in i sin lilla nätta stuga med både trötta och utvilade steg. Hennes hår börjar nu gråna. Emellertid önska vi mrs. Dixson ett fortsatt trevligt och långt liv, ja låt oss säga, långt utöver 53 år till.

* * *

"Picnicarnas" tid är nu snart över, och man börjar att tänka på annat mera sansat och allvarligt. Vi ha haft en mycket fin sommar, som bådar ett gott år, om ej hagelstormar, rost eller annat kommer i vägen.

* * *

Gamla mrs. Granström, en av Stockholms-koloniens äldsta innevånare, ligger nu svårt sjuk. Vad utgången kommer att bliva är ju svårt att säga. Vi hoppas dock att gamla Mor får krya till sig till glädje för barn, släktingar och vänner. Dottern, Alma Clark från Rocanville, är hemma hos mrs. Granström för att sköta om henne en tid.

* * *

Det pågår en serie väckelsemöten i Baptistkyrkan nu i dagarna. Två besökande evangelister äro här. Om något vidare resultat har ännu ej försports.

Väst-bo.

### TIDERNA FÖRÄNDRAS.

Mina iakttagelser av världshändelserna under 60 år önskar jag nedteckna och meddela den ärade läsaren av Svenska Canada Tidningen. Att världen har gjort stora framsteg, veta vi ju alla. För 60 år sedan kunde man knappt finna en ångmaskin, fanns det för övrigt någon, så var den mycket ofullständig, och vad finna vi nu? Stora ångskepp, lokomobiler och lokomotiv m. m. i oändlighet, elektriska och gasolinmaskiner, flygmaskiner och radio och en oändlighet av telefoner. Tänk på alla sorters skördemaskiner, som ha tillkommit på denna tid m. m. m. m.

Men nu kommer, vad jag mest har givit akt på, nämligen kvinnornas klädedräkter. Det första min tanke kommer till är den stora krinolinen, ofta av fem fots vidd vid nederkanten, det var en syn att skåda. Sedan kom den långa kjorteln, som var så lång, att den gott kunde sopa gatan ren. Tänk det modet, var det har många besvärligheter! Sedan kom, för att lyfta på slöjet, turnyren, den stora putan baktill — tänk vilken syn! Man blev skamsen av att se därpå, men det var modet och kvinnans fåfänglighet. Sedan kom snörlivet. Stackars kvinnor, vad de snörde till blott för att se smärta ut. Hur det kunde inverka på hälsan och livet, det tänkte de inte på, ty det var modernt, och vad kan inte en kvinna göra för modets skull. Den sista tiden blev klänningen så kort upptill, att en del av ryggen och bröstet blev bart. Hu, vad det var kallt, men vad gjorde det, ty det var modet. Allra sist har klänningen krupit upp, men så har den blivit så kort nedtill. Till knäna räcker den nu. Tänk, när moskiterna komma och sätta sina gaddar genom de tunna silkesstrumporna. Ack, se det bliver en kalabalik, men se modet ....

Allt sedan moder Eva föll för frestaren, har den stackars kvinnan varit utsatt för vedersakares anfall, mest vad beträffar klädsel och hufvudprydnad. Även Zions döttrar, de judiska kvinnorna, voro lika fåfänga. Se Jesaja 3. kap. 16-24 vers. Mannen har ju sina sidor, men hon har alltid klätt sig så att hon skylt sin kropp.

En del av de katolska prästerna ha börjat protestera emot modegalenskaperna, men de protestantiska herdarna tiga och samtycka, synes det. Vilken skam! Prästen skulle vara den första att arbeta emot det onda.

I all uppriktighet.

O. J. A.

## Jämtland.

*Jämtland, skönhetens land,*
*hugstort dess folk och fritt,*
*allt är kärt, som är ditt.*
*Aldrig lösas de band,*
*som hållit de dina tillsamman*
*i sorger, i nöd och i gamman.*

*Högland, tusendens tjäll*
*rymmer med välstånd full,*
*hägnad i krans av gull,*
*skyhögt blånande fjäll*
*och pärlan är Storsjön, vars bölja*
*de grönskande stränder få skölja.*

*Floder, forsar och fall*
*bjuda i dån sin kraft,*
*myrmark, vars sötmas saft,*
*locka på odlans kall.*
*Se ändlös står skogen och väntar,*
*och bergtroll på gullporten gläntar.*

*Jämtland, böndernas hem,*
*Arnljot folkvald till kung,*
*älskar gammal och ung.*
*Gästfritt för alla dem,*
*som hålla i helgd rätt och seder*
*i trohet mot wenskmanna heder.*

*Jämtland, frihetens makt,*
*folket från fordom lärt,*
*Du är mig alltid kärt.*
*Mångfald blommornas prakt,*
*För vårljus bort sorgerna ila,*
*Hos dig sist vill jag vila.*

G. NIC. TORGEN.

### TIDNINGSGOSSEN.

På en farm ej långt från New York bodde lilla Billy med sin mor. Far var död sedan några år tillbaka. Mor och Billy hjälptes åt att mjölka korna och se till gården. Modern hade planterat ett träd, när Billy föddes, och det var nu ganska stort och vackert. Det trädet var Billy så rädd om. Så hände det sorgliga. Mor sjuknade och dog, den mor för vilken Billy skulle blivit allt, det hade han ju lovat far. Ofta grät han sedan mor var bortburen, men han visste, att hon ändå var honom så nära. Hemmet såldes och det blev ej så mycket över för Billy, men de pengar han fick, satte han i banken. Det var så svårt att länma allt, allt. Stora tårar runno på de nu av sorgen blekta kinderna.

Tung var den väg han hade att vandra. Inget hem, ingen, som han kunde gråta ut hos. Han hade endast sig själv och Gud, som ju kanske var störst av alla, men annars ingen att se till honom just då. Han satte sig att vila vid vägkanten och den sista brödbiten, mor bakat, åt han upp under tårar. Om en stund stod det klart för honom, att han måste skaffa sig arbete. Han kom så till New York, där det fanns gott om kamrater, som voro i samma ställning som han, men ännu kanske mera vana vid att klara sig själva.

Billy blev "news-boy". Bland spårvagnarnas skramlande, bilarnas tutande, i den oändliga trafiken av folk skrek han ut sina tidningar. Så gick ett halvt år. Billy var trött en dag. Glad över att han sålt så många tidningar, gick han och satte sig på ett café, där han fick sig litet mat och en stunds vila. Han var så sömnig och trött, och nu kom åter tanken på mor. Åh, mor, varför skulle du gå bort från mig? Han förstod, att han inte kunde gråta ut i denna av människor fyllda lokal, tänk om han skulle gå ut till sitt träd och där vid dess fot gråta ut. Billy betalade och gick. Han hade tur i dag, ty han fick åka fritt nästan hela vägen. Väl framkommen till sitt forna hem, såg han, att det måste bo folk där. En ensam kvinna hade köpt det nu, hon var änka, och den enda son, hon haft, var död. Hon kunde ej förmå sig, att mera tycka om barn, när hennes egen son ej fått leva. Darrande och rädd omfamnade lille Billy sitt eget träd, kysste det och talade med det, som om det kunde svara honom. Allt var sig ju likt tyckte han, tänk om han nu finge se mor. Mrs. Jonson, som tyckte sig höra några ord från sidan av huset, öppnade dörren och frågade, om det var någon där. Billy var rädd, men tog mössan i hand, gick fram och sade modigt: "Förlåt my lady, men jag har haft mitt hem i detta hus, jag bara ville se detta träd, som mor planterade åt mig". Mrs. Jonson blev ond. "Nej, du", sade hon, "du skall ej säga mig det, du skulle väl hit för att stjäla". Det hjälpte ej, att han protesterade, hon var kraftig nog att taga honom till polisen, som bodde i närheten. Där var en äldre man, som var på besök hos polisen. Han tittade ett tag på gossen, sedan sade han åt honom: "Jag är domare i barndomstolen och tusen små har jag hjälpt, kom fram och ställ dig här". Kvinnan började nästan bli hysterisk och omtalade nu, att han troligen kommit till hennes hem för att stjäla. Domaren sade: "Gossen skall själv säga, vad som drog honom ditt så sent". Med mössan i hand omtalade han nu inför domaren, vad som hade dragit honom till kvinnans hem, och nu inkom en man, som kände Billy och kunde intyga, att han talade sanning. Stora tårar runno från allas ögon, ty det var en gripande berättelse, som Billy just slutat. Mrs. Jonson kunde ej annat än falla på knä, bedja gossen om förlåtelse och fråga, om han ville ha sitt hem hos henne. Domaren, som fattat intresse för Billy, sade till kvinnan: "Tag honom med dig, men lova, att du är god mot honom". Mrs J. höll, vad hon lovat, och Billy och hon blevo så goda vänner. Nu skötte han om hönsen och korna, högg ved och hjälpte till på allt sätt. Det blev ljust för honom igen. På morgonen, när mrs. J. vaknade, kokte vattenkitteln och med sitt "morning mother" hälsade hon henne var morgon, när hon kom ut. Nu kommo hennes mans kläder till användning åt Billy. Hon sydde om dem, och han arbetade ute. Trädet var nu riktigt vackert igen, tänkte Billy, och han blev åter glad i hågen. En dag var han hela 12 år och började gå i skolan, som var litet försummad, och där vart han snart allas goda vän. Länge levde de tillsammans, och många voro de bevis på kärlek, som hon fick skörda av sin fosterson, vilken i dag är en bland Englands förnämsta advokater. Du barnlösa man och kvinna, det finns tusen gossar lika Billy, som sakna hem. Giv dem ett och Ni ha använt livet på rätt sätt.

Stockholmska.

### GAMMELFARS FUNDERINGAR.

Det har under de senaste veckorna varit så grannt väder, att jag haft tid att resa litet omkring till mina vänner och sett hur de haft det i sommardagarna. Varmt har det ju också varit så det förslår, och man tycker ju, att man skall söka begagna tiden på bästa sätt. Tids nog kommer vintern med de långa dagarna, då man knappast vill sticka näsan utanför dörren — så kallt kan det minsann vara här ute i västern. Snön yr och virvlar upp, så man nu i sommarhettan nästan svalnar av bara man tänker på det.

Men för att tala om resan. Jag var ett par dagar nere och hälsade på en gammal bekant från hemsocknen och vi gingo ut på markerna för att titta på grödan. Jag blev då först av allt förvånad över, att han hade så mycket grannt foder ute. Det var den ena acren efter den andra med oslagen klöver, som blommade så vackert i solskenet. "Vad skall du med all klövern till", frågade jag och fick till min häpnad till svar, att min vän troligen måste bränna upp en hel del av den, ty han kunde inte bärga allt. Jag frågade då, om det ofta var så mycket foder på markerna där i trakten, att man inte kunde få tid och tillfälle att skörda den. "Ja", svarades det, "vi har under många år haft så väldigt med klöver att vare sig kreaturen eller uppköparna kunnat taga vara på allt. Inte få vi heller mycket betalt för den, ty det finns så gott om den här i Manitoba".

Svaret var ju litet konstigt, särskilt för oss i Saskatchewan, som äro vana vid att knappast kunna få nog foder för kreaturen. Vi behöva mycket av den varan för att hålla kreaturen tjocka och frodiga, så att vi kunna få mycket mjölk av dem och därigenom kunna sända grädde till mejeriet. Vi ha också ett bra ordnat mejerisystem, som betalar bra och bidrager till att kreatursfarmningen betalar sig, om den skötes rationellt. Men det kan inte Manitoba skryta med. Ingen kan sälja mycket grädde, och man lägger därför i allmänhet på de mindre farmerna inte så mycket an på kreatursuppfödningen, vilket är ett stort fel.

För de farmare, vilka hava stora betesfält, skulle det vara både ekonomiskt och intressant att lägga an på en ordentlig kreatursskötsel så att man, när marken inte är vidare bra för spannmålen, man åtminstone toge bra vara på fodret. Därigenom skulle man kunna föda upp en god kreatursbesättning, som på få år skulle betala sig. Fodret fick man nästan gratis, och inte är det så svårt arbete heller att bärga det.

Men nu är det kanske någon som säger, att vi inte kunna få avsättning för mejeriprodukterna. Det betalar sig icke att sända dem långa vägar, och mejerierna äro alltför tunnsådda i provinsen för att det skall betala sig. Ja, det kan ju på sätt och vis vara sant. Men minns Ni, vad gamle Jeppe på berget sa', när allt var motigt? Jo, han sade: "När inte berget vill komma till Jeppe, så får väl Jeppe komma till berget". Så skulle det också vara med farmarna i Manitoba. När inte mejerierna vilja komma till samhällena, så får farmarna skaffa sig egna mejerier och därigenom se till, att få det mesta möjliga ut ur marken, och därmed också ur sitt egna arbete. Ett co-operativt mejeri med intressenterna bland traktens farmare möter inte på några svårigheter att få till stånd. Pengar finns det i banken och skriva Ni på allesamman eller åtminstone i stor majoritet, så är det bara att gå till kassören och hämta tusenlapparna. När Ni så har fått pengar, skaffa då en bra byggmästare med praktisk erfarenhet och en mejerist, som kan sin sak, så skall Ni snart se, att förutom, att Ni får en extra inkomstkälla genom gräddförsäljningen, så få Ni också snart en god utdelning på Edert mejeri och kunna på några år amortera skulden i banken, så att Ni slippa med räntorna till penningfurstens palatser.

En idé, som baserar sig på samarbete — co-operation — är något som inte någonstädes uppskattats så bra som i Canada. Såväl i stort som smått har det visat sig, att när allt annat sviker, så står samarbetets välsignelse kvar bland intressenterna. Se på veteringen och de olika kreatursringarna, se på Saskatchewan Co-operative Creamery och mycket mera. Det är rörelser som ge utdelning, som betala sig. I mindre skala skulle det inte vara svårt heller att sköta om samma sak. Bara viljan är god — resten skall Ni få se, kommer av sig själv.

Men glöm inte, att det är på ett gott samarbetes grundval en sådan idé skall kunna bringas fram till sin lösning. Det gäller vid ett sådant tillfälle att inte se på personligheter eller personliga fördomar. Det gäller ert eget och ert samhälles bästa. Därför skola Ni inte vara rädda för, om Anders skulle möjligen kunna tjäna en dollar mer än Johan på en sådan sak, utan där Ni kunna det i svenska kolonier där mejerier saknas, sätt i gång med ert eget mejeri, kalla tillsammans grannarna och dryfta saken och om det skulle vara nödvändigt så kalla till er en expert, som förstår sin sak. Ni skola få se, att Gammelfar inte är så dum då. Förresten hade jag en god vän, som bodde nere i Staterna i många år. Han tog upp samma idé bland sina grannar, och de läto fördomar och gnat få vila tills allt var färdigt och klart, och om Ni vill tro mig eller ej, men just det mejeriet, som började under mycket blygsamma förhållanden är nu ett av provinsens, eller statens, som det heter där nere söder om gränsen, bästa med en årlig omsättning av tiotusentals dollars.

Ja, detta får väl vara nog för den här gången. Jag kan bara undra på, vad Winnipegherrarna sade om mitt kanske elaka inlägg för en tid sedan om deras snygga gata med alla sina åträvärda näringsställen. Kommer jag in till sta'n där i västerled en gång till och någon gissar sig till, vem jag är, får jag väl huden full. Men den som inte är rädd, det är jag, ty ser Ni, det var nog i alla fall sant, vad jag skrev, det fick jag bevis för härom dagen, då jag träffa en bekant, som också varit ganska ofta i Winnipeg. Han sade, att han sagt samma sak för en hel del år sedan till en av affärsmännen — men till vad nytta? Inte vet jag, ty det är väl ännu inte bättre där. Men kanske nästa gång, när man kommer in till Winnipeg, skall man kunna få se, att det blivit fart i svenskhoten även där, och då kan jag lugnt säga, att ingen skulle vara mera glad än

Gammelfar.

### Männen komma med.

Onsdagen den 17 juni var en märkesdag i det starka könets historia. Den dagen gick nämligen den första manliga mannekänguppvisningen av stapeln i Paris.

Denna celebra händelse arrangerades av ett par franska herrmodefirmor och ägde rum å "Theatre des Artistes Decorateurs" i Grand Palais. Mannekänguppvisningen blev en kolossal succes, och de många kostymerna framfördes av unga flotta män, vilka gjorde det med en elegans, som om de aldrig sysselsatt sig med något annat än lekt klädhängare.

Vid detta tillfälle fingo de moderna parisarna se en sådan mängd excentriska modeller och så ultramoderna färger, att de mest kritiska modelejon kunna få sitt lystmäte i kläd- och sensationsväg. Männen tänka tydligen ej längre stå kvinnorna efter i detta fall. Man har t. ex. kastat sig över slipsarna nu, när efterdyningarna efter försöken med korta benkläder och denna kampanjs fiasko har lagt sig. Old England har blivit utslaget som tongivande angående slipsarnas utseende. Paris och New York konkurrera och överträffa varandra med sinnessvaga påhitt. Amerikanarna ha lancerat en slips som föreställer Paradise Valley, National Park, o. s. v. Och som tecken på den aktning man hyser för fransmännen promenera många yankeeboys på Broadway med slipsar, som föreställa Paris' berömda sevärdheter, såsom Triumfbågen, Eiffeltornet, Notre-Dame etc. Bridgespelets dyrkare använda slipsar, som föreställa spelkort. Och som hyllning till moderna konstnärer låta amerikanerna även futurister måla slipsmönster, vilka både betalas och göra sig bra.

Italien är även med i konkurrensen, och en slipsfirma i Milano har utsatt ett pris på 2,000 lire till den konstnär, som komponerar den vackraste slipsen i världen.

Fröken A: — Vad tycker du om mitt porträtt, som artisten Skönfelt målat?

Fr. B.: — Utmärkt! Ansiktet är till och med målat naturligare än ditt eget.

Låt inte något av Er **Grädd** betalning försvinna.

Långa frakter försämrar kvaliteten och minskar vinsten. Det finns en "Co-op"-filial i närheten, som besparar Er denna förlust.

SÄND TILL

SASKATCHEWAN CO-OPERATIVE CREAMERIES LTD

Assiniboia, Birch Hills, Broadview, Bruno, Bulyea, Carlyle, Carnduff, Cudworth, Empress, Gravelbourg, Humboldt, Indian Head, Invermay, Kelliher, Kerrobert, Langenburg, Lanigan, Lloydminster, Maple Creek, Melfort, Melville, Moosomin, Moose Jaw, N. Battleford, Outlook, Oxbow, Preeceville, Radville, Regina, Saskatoon, Shaunavon, Shellbrook, Swift Current, Tantallon, Tisdale, Unity, Wadena, Watson, Wawota, Weyburn, Wilkie, Wolseley, Winnipeg, Yorkton.

**Dr. P. A. ECKMAN**
Svensk Tandläkare
**Gott Tandläkarearbete**
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 88 667

**SWING**
(Gillette Style)
**RAKKLINGOR**

**Räcka längre—Raka bättre.**
Gjord av Sandvikens berömda träkolstål och importerad direkt från A B Svensk Rakklinga, Sandviken, Sverige. Om Eder handlande icke för dem, sänd oss 79c och vi skola omgående sända Eder ett paket om 10 blad.
General Agenter
**SANDVIK CANADIAN LIMITED**
20 St. Nicholas St. Montreal, Que.

**HELGE ANDERSON**
MAILORDER
Box 11 Winnipeg. Man.
Dragspel, Grammofoner, Svenska Järnvaror, Skandinaviska Grammofonskivor av alla kända spelare.
Radioapparater.
Svenska Statens Premieobligationer.
Sänd för Prislistor.
BOX 11, WINNIPEG, MAN.

**ABINGDON HOTEL**
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna anordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBÅTSBOLAG.
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

**DR. S. C. PETERSON**
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 806 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

**JACKSON BROS.**
Specielit uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

**DR. BRANDSON**
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

**DR. GRAHAM WILSON**
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 f.m. till 8 e.m. 666½ Main St. Hörd C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 670.

**Dr. B. J. Ginsburg**
Specialist
Praktiserande läkare och kirurg vid behandling av könS-urin-veneriska och hudsjukdomar.
Mottagningstider: 10 f. m.—8 e. m.
403—4 McARTHUR BLDG.
(nära hörnet Portage och Main)
Telefon 88 591.

FOTSPECIALIST.
Svaga leder, veka anklar, svullnader, liktörnar, förhårdnader i huden, invuxna nagla raskt alla den mänskliga fotens sjukdomar.
OGONBLICKLIG LINDRING.
DR. G. ALBERT.
Telefon 23 137. 551 Somerset Block.
Aftonbehandling efter särskild överenskommelse.

### 200 år och hälsan.

En tidning i Japan påstår, att man kan bli 200 år gammal, om man i god tid börjar följa nedanstående 10 levnadsregler:

1. Tillbringa så mycken tid som möjligt i fria luften
2. Ät kött blott en gång om dagen.
3. Tag ett varmt bad varje dag.
4. Gå med tjockt ylle på kroppen.
5. Sov minst sex högst sju och en halv timma varje natt. För öppet fönster och i mörkt rum.
6. Vila var sjunde dag.
7. Låt icke upphetsa dig och akta dig för hårt andligt arbete.
8. Änkör och änklingar böra gifta om sig.
9. Arbeta måttligt.
10. Prata icke för mycket.

Dessvärre ha vi dock icke hört talas om någon japan, som blivit 200 år.

### Världens minsta fåglar.

Kolibrierna äro jordens minsta fåglar. De representera en mycket stor familj på ej mindre än 127 släkten och över 500 arter. Bland dessa finner man fåglar, som ej äro större än humlor, men å andra sidan några, som mäta ända till 21 cm. i längd.

Som en fjäril svävar den lilla kolibrifågeln över blommorna och uppsuger honung med sin sammanrullade och utsträckta tunga. Med den uppsamlar den också mindre skalbaggar och andra insekter, spindlar och dyl. som kommer i dess väg.

Nästan alla kolibrier äro dagfåglar, som älska värme och uppsöka solskenet. De fullvuxna hannarna bära som prydnad egendomligt ombildade fjädrar och prunka i de mest lysande färger. I Amerika ser man de små febrilt ilande och rastlösa fåglarna svåva i luften som skimrande punkter, och man träffar på dem från Eldslandet i söder ända upp till Sitka och Labrador i norr, ja, ända upp mot den eviga snön.

En sådan lilleputtfågel som kolibrien har ett mycket litet bo. Detta är oftatst byggt längst ut på de smalaste grenarna av ett träd. Där hänger en liten bomullstuss och vajar fram och tillbaka, kolibrifruns sinnrika byggnad. Till en början tycker man, att den ser ut som en underlig blomma, men vid närmare beskådande märker man snart, att det är hemvist för ett par små glupska fågelbarn.

Om man passar på, kan man få se två små ägg av en ärtas storlek i boet men om ett par veckor röra sig två fågelpyren i boets fördjupning. Att detta placeras så långt ut på en smal gren är för att undvika ett obehagligt närmande av ormar och andra illasinnade djur, som kunna förpassa sig upp längs med trädstammarna.

**Betala prenumerationen i dag.**